

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

20. De muliere Christiana, qua eleemosynis virum gentilem Christo
lucrifecit, & pecunias in pauperes erogatas sex duplicatas, admirabili
diuinæ prouidentiae modo recepit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

LIBER VI.

e8a

to pietatis, apprehendit dextram eius, & ait:
 Nonquam inueterascat hæc manus. Quod &
 una votum benedictionis eius prouenit. Nā
 cum interfecto illo in pugna, manus cum bra-
 chio à cætero esset corpore resecta, contigit vt
 lætenua incorrupta perduret. Denique in vr-
 be regia, quæ à regina quondā vocabulo Beb-
 la cognominatur, loculo inclusa argenteo, in
 Ecclesia S. Petri seruatur, ac digno à cunctis
 honore veneratur.

Ioannes Moscus Emiratui in Prato spiritali cap. 185.

(De auctoritate & antiquitate huius libri, vide
 prefationem Aloysij Lipomani in eundem.) De
 muliere Christiana, quæ elemosynis virum gen-
 tilem Christo lucrificat, & pecunias in pauperes
 erogatas, sextuplicatas, admirabili diuine prou-
 dentie modo recepit.

CAP XX.

CUM in Samo Insula essemus, narrabat
 nobis venerabilis pauperum cultrix Ma-
 ria mater Domini Pauli candidati, dicens:
 Cum essem in ciuitate Nisibæ, erat ibi Chri-
 stiana mulier virum habens gentilem. Erant
 autem pauperes, habebant tamen quinqua-
 ginta numismata. Die verò quadam ait vir
 uxori suæ: Demus hæc numismata scenerato-
 ri, vt aliquod solatiū ex eis capiamus. Ea enim
 sigillatim consumimus, & deficiunt. Respon-
 dens autem illa bona vxor ait viro: Si placet ea

Ff 4

fecno-

foenerari, veni, demus illa sub fenore DEO
Christianorū. Dicit ei vir eius: Et vbi est Deus
Christianorum, vt demus ei? At illa: Ego tibi
ipsum ostendam. Si enim huic dederis ea, non
solum non illa perdes, sed & vsuras tibi pro-
soluet, & capitale duplum reddet. Qui autem illi
Eam, ostende mihi illum, & demus ei illa
verò assumens virum suum, duxit in sanctam
Ecclesiam. Habet autem Ecclesia illa quatuor
que magnas ianuas. Cū autem induxerit
illum in Ecclesie porticum, ostendit ei pro-
peteres dicens: Istis si præbueris, Deus Chris-
tianorum ipsa accipit. Isti enim omnes suis
Qui mox cū gaudio numismata accepissent
gare pauperibus: Reuersique sunt in domum
suam. Cū verò post menses tres necessitas
sumptuum angustarentur, ait vir uxori suæ
Soror nihil, vt video, daturus est nobis Deus
Christianorum ex debito illo, & nunc angus-
tiamur inopia. Respondit mulier, & ait illi
Profectò dabit. Vade vbi illa dedisti, & ex-
bebit ea tibi cum omni alacritate.

Quo audito, ille currens abiit in sanctam
Ecclesiam, veniensque in locum, vbi congre-
uerat numismata pauperibus, & circueun-
tam Ecclesiam neminem vidit, qui sibi debi-
tum redderet, nisi solos pauperes denuo secon-
tes. Cū ergo cogitaret in seipso, cui diceret
aliquid, vel à quo exigeret, adspexit ante pedes
suos in marmore iacere numisma vnum ex illis.

que pauperibus ipse erogarat, inclinansq;
 & accipiens illud, abiit in domum suam, &
 in coniugi suae: Ecce profectus sum in Eccle-
 siam, & crede mihi, mulier, quia Deum Chri-
 stianorum non vidi, vt dixisti, nullusq; mihi
 aliquid dedit, nisi quod hoc numisma tibi po-
 situm vidi, vbi ego prius erogaueram. Tunc
 ait ad eum mulier illa, Mirabilis ipse est, qui
 tibi hoc inuisibiliter praestitit, ille enim inui-
 sibili potestate manus suae disponit hunc mun-
 dum. Sed vade, domine mi, eme nobis aliquid,
 vt comedamus hodie, rursusq; ipse provide-
 bit nobis. Abiit ille, & emit sibi panem, & vi-
 num & piscem, & veniens domum dedit vxori.
 Quae accipiens piscem, cepit ipsum purga-
 re, exenterasq; illum inuenit in visceribus e-
 us lapidem valde mirabilem, ita vt miraretur
 mulier illius pulchritudinem. Non tamen scie-
 bat quid esset. Seruatum autem ostendit re-
 uertenti viro, dicens: Ecce hunc lapidem in
 pisce reperi. Videns autem & ipse miratus est
 quidem ipsius pulchritudinem, ignorabat ta-
 men quid esset. Cum autem comedisset, ait
 vxori: Da mihi lapidem, vt vadam & vendam
 illum, si quid fortassis pretij de illo accipere
 contingat. Neque enim, vt dixi, nouerat &
 ipse, quid esset, vtpote simplex & rudis. Tulit
 itaque lapidem, & abiit ad trapezitam, cuius
 erat proprium talia emere & vendere, inue-
 nitque illum iam clausis omnibus egredien-
 tem,

tem, (ad vesperum enim iam dies erat) & ait illi: Vis emere hunc lapidem? Ille vero considerans lapidem dicit ei: Quid vis ut tibi proferam? Ait autem ille: Da quicquid vis. Ad quem ipse: Accipe, inquit, quinq; numismata. Putans autem venditor quia illi dedit, dicit ei: Et tantum vis pro illo perfoluere? Estimans trapezita, quod ita ille per ironiam loqueretur, ait ipsi: Accipe decem pro eo numismata. Venditor iterum se irrideri acutus tacuit. Dicit illi trapezita: Viginti numismata accipe. Ille autem tacebat, nihil respondens. Cum vero ad triginta, quadraginta, quinquaginta numismata emptor aliter exarat, & se daturum ea iuramento animavit, coepit ille amplius lapidem aestimare. Iracundum vero emptor adscendens usque ad tredecim numismata peruenit, deditque illa venditori. Ipse igitur, dato lapide, acceptaque pecunia, venit ad uxorem suam gaudens: quæ cum videret illum exultantem, dixit: Quanti illum vendidisti? putabat autem, quod illum quinque, vel decem minutis vendidisset. Tunc ille tredecim numismata proferens, dedit illa uxori dicens, tanto se illum vendidisse. Illa vero lumen diuinæ bonitatis clementiam admirans, dixit ei: Ecce Deus Christianorum qualis est, quam bonus, quam gratus, quam dives. Vides quia non solum quinquaginta numismata tibi reddidit, quæ tu illi mutuasti, sed paucis die-

LIBER VI.

us ipsa tibi sexduplicata restituit? Agnosce
 quia non est Deus alius, neque in terra,
 neque in caelo, nisi ipse solus. Ille verò mira-
 culo admonitus, cum experimento didicisset
 ipse veritatem, effectus est repente Christia-
 nus. Glorificauit Deum, & saluatorem nostrum
 Christum cum Patre, & Spiritu sancto, pluri-
 mas referens gratias prudentissimæ vxori sue,
 per quam vera Dei notitia ipsi in veritate
 concessa est.

*Sanctus Moschus Euiratus in Prato spirituali cap. 89.
 propter cessationem consuetæ elemosynæ vniuer-
 sum monasterij triticus corruptus, & in mare
 proicitum est.*

CAP. XXI.

IN monasterio Abbatis Theodosij in sco-
 pulo, inter Seleuciam & Rosum Ciliciæ
 consuetudo fuit, vt in cæna Domini pauperes
 omnes, & pupilli regionis huius confluerent
 huc, & acciperent medium tritici sextarium,
 benedictiones tredecim, & sextarium vini,
 mediumque sextarium mellis pro quolibet.
 Ante hoc autem triennium, magna tritici ste-
 ritas fuit, vendebaturque triticum in regio-
 ne hac, sextarij xij. vno numismate. Cum ergò
 venissent ieiunij dies, dicunt Abbati nostro
 quidam ex parribus: Noli domine pater, se-
 cundum consuetudinem dare pauperibus tri-
 ticum, ne desit monasterio. Triticum enim
 non inuenitur. Abbas autem cœpit dicere fra-
 tribus:

Ff 6

tribus: